Prezentare generală

În cadrul temei vom implementa dataplane-ul unui router. Un router are două părți:

- Dataplane partea care implementează procesul de dirijare, propriu-zis, acesta se întâmplă local, pe fiecare router. Tema constă în implementarea acestei componente. În cele ce urmează, în lipsa altor precizări, toate referințele la router din textul temei se referă la data plane.
- Control plane componenta care implementează algoritmii de rutare (e.g. RIP, OSPF, BGP); acești algoritmi distribuiți calculează rutele pentru fiecare rețea destinație și le inserează în dataplane. NU va fi nevoie să implementați acești algoritmi pentru temă. Routerul va funcționa cu o tabelă de rutare statică, primită într-un fișier de intrare, și care nu se va schimba pe parcursul rulării.

Un router are mai multe interfețe și poate recepționa pachete pe oricare dintre acestea. Routerul trebuie să transmită pachetul mai departe, către un calculator sau către alt router direct conectat, în funcție de regulile din tabela de rutare. **Tema poate fi implementată în C sau C++**.

Lectură tema

- The Internet Protocol (9 min)
- ARP: Mapping between IP and Ethernet (10 min)
- Looking at ARP and ping packets (8 min)
- Hop-by-hop routing (13 min)
- Capitolul 4.3 (What's Inside a Router) din Computer Networking: A Top-Down Approach (6th Edition)
- Capitolul 4.4.3 (Internet Control Message Protocol (ICMP)) din Computer Networking: A Top-Down Approach (6th Edition).
- Capitolul 5.4.1 (Link-Layer Addressing and ARP) din Computer Networking: A Top-Down Approach (6th Edition)

Deadline

Deadline-ul temei este specificat pe moodle.

Vă reamintim părțile relevante din regulamentul cursului de PCom:

- După expirarea acestui termen limită se mai pot trimite teme un interval de maxim 3 zile, cu următoarele depunctări: 10p în prima zi, 20p în a două zi și 30p în a treia zi.
- După cele 3 zile tema nu se mai poate trimite.
- Oferim posibilitatea fiecărui student de a avea un număr de maxim **5 zile** numite "sleep days".
- Aceste zile pot fi folosite pentru a amâna termenul de predare al temei de casă (fără penalizări).
- Nu se pot folosi mai mult de două sleep days pentru o temă de casă.
- Pentru a utiliza aceste zile completați formularul de pe Moodle
- Temele de casă sunt individuale.

Setup

Pentru a simula o retea virtuala vom folosi Mininet. Mininet este un simulator de retele ce foloseste in simulare implementari reale de kernel, switch si cod de aplicatii.

```
sudo apt update
sudo apt install mininet openvswitch-testcontroller tshark python3-click python3-
scapy xterm
sudo pip3 install mininet
```

Dupa ce am instalat Mininet, vom folosi urmatoarea comanda pentru a creste dimensiunea fontului in terminalele pe care le vom deschide.

```
echo "xterm*font: *-fixed-*-*-*-18-*" >> ~/.Xresources
xrdb -merge ~/.Xresources
```

Procesul de dirijare (forwarding)

Dirijarea este un proces care are loc la nivelul 3 ("Rețea") din stiva OSI. În momentul în care un pachet ajunge la router, acesta trebuie să efectueze următoarele acțiuni:

- 1. **Parsarea pachetului:** din fluxul de octeți ce reprezintă pachetul, routerul trebuie să afle ce antete sunt prezente și ce valori conțîn câmpurile acestora, construind și inițializând structuri interne corespunzătoare. La acest pas, dacă routerul descoperă că un pachet primit e malformat (e.g. prea scurt), îl aruncă.
- 2. **Validarea L2:** pachetele conțin un antet de **Ethernet**; routerul nostru trebuie să considere doar pachetele trimise către el însuși (i.e. câmpul MAC destination este același cu adresa MAC a interfeței pe care a fost primit pachetul) sau către toată lumea (i.e. câmpul MAC destination este adresa de *broadcast*, **FF:FF:FF:FF:FF:FF:**). Orice alt pachet trebuie aruncat.
- 3. **Inspectarea următorului header:** routerul inspectează câmpul **Ether Type** din headerul Ethernet pentru a descoperi următorul antet prezent. În cadrul temei, ne vor interesa doar două posibilități: [IPv4] și [ARP]. Următoarele acțiuni ale routerului vor depinde de tipul acestui header. Orice alt fel de pachet trebuie ignorat.

În cele ce urmează, vom studia protocoalele implicate în procesul de dirijare și vom prezenta cum acestea sunt folosite de către router.

Ethernet

Ethernet este echivalentul protocolului de DataLink pe care l-am implementat în primele laboratoare. Noi vom lucra doar cu **cadre Ethernet** ce sunt transmise ca payload peste implementarea protocolului de nivel fizic Ethernet. Cum CRC-ul este calculat în hardware, nu o să îl regăsim în header. În acest caz, header-ul pe care îl vom folosi este următorul:

Adresa MAC Destinație reprezintă identificatorul dispozitivului de nivel 2 către care a fost trimis acest cadru.

În cadrul laboratorului puteți folosi următoarea structura pentru un cadru Ethernet.

În RFC 5342 sunt definite valorile pe care ethertype le poate lua. În cazul nostru, ne interesează IPv4 (0x0800) și ARP (0x0806).

Noi vom folosi API-ul de nivel 2 pentru a trimite cadre Ethernet L2 peste protocolul de L1 Ethernet ce se ocupa cu framing, checksums etc. Aici gasiti o descriere completa a structurii Ethernet. In payload-ul cadrului de Ethernet vom avea encapsulat fie protocolul ARP, fie protocolul IP.

In figura de mai jos, gasim o captura Wireshark ce surprinde un cadru ethernet de L2 in care avem encapsulat IP si ICMP peste IP.

```
Ethernet II, Src: IntelCor_bb:1a:3e (f0:b6:1e:bb:1a:3e), Dst: Tp-LinkT_03:e1:a4 (68:ff:7b:03:e1:a4)

Internet Protocol Version 4, Src: 192.168.0.106, Dst: 8.8.8.8

Internet Control Message Protocol

Type: 8 (Echo (ping) request)
Code: 0

Checksum: 0xedd5 [correct]
[Checksum Status: Good]
Identifier (BE): 4 (0x0004)
Identifier (LE): 1024 (0x0400)
Sequence Number (BE): 1 (0x0001)
Sequence Number (LE): 256 (0x0100)
[Response frame: 405190]
Timestamp from icmp data: Mar 27, 2022 16:27:10.000000000 EEST
[Timestamp from icmp data (relative): 0.821762257 seconds]

Data (48 bytes)
```

Protocolul IPv4

Protocolul IP este utitilzat pentru a permite dispozitivelor conectate în rețele diferite să schimbe informații prin intermediul unui dispozitiv intermediar numit router. O descriere completă a header-ului de IPv4 o găsiți aici. Header-ul unui pachet (packet) IP este următorul:

Următoarea strucura poate fi folosită pentru a reprezenta un pachet IPV4.

```
struct iphdr {
   // version este pe 4 biţi, ihl este pe 4 biţi
             version:4,
   uint8 t
       ihl:4;
                        // Nu vom implementa protocolul IP cu opțiuni,
                       aşa că 5 × 32 bits = 160 bits = 20 bytes (internet header
length)
                        // Nu este relevant pentru temă (set pe 0)
   uint8_t
              tos;
            tot_len; // dimensiunea totală a header + date
   uint16_t
              id; // Nu este relevant pentru temă, (set pe 1)
   uint16_t
   uint16_t frag_off; // Nu este relevant pentru temă, (set pe 0)
   uint8_t
              ttl; // Time to live
              protocol; // Identificator al protocolului encapsulat (e.g. ICMP)
   uint8_t
                       // checksum of the iphdr, we checksum = 0 when computing
   uint16_t
              check;
                       // Adresa IP sursă
   uint32_t
              saddr:
   uint32_t
              daddr;
                       // Adresa IP destinație
};
```

De notat faptul că noi nu suntem interesați de diferite funcționalități din IP precum fragmentarea. Astfel, în cazul în care construiți un pachet IP de la 0, vom seta următoarele:

```
tos = 0
frag_off = 0
version = 4
ihl = 5
id = 1
```

În RFC 990 pagina 24 gășiți o listă de identificatori pentru diversele protocoale ce pot fi encapsulate în IP. Vom folosi aceste valori pentru a completa câmpul Protocol

Când un router primește un pachet de tip IPv4 trebuie să realizeze următoarele acțiuni:

- 1. **Verificarea dacă el este destinația:** deși un intermediar, routerul este de asemenea o entitate cu interfețe de rețea și adrese IP asociate acestora, deci poate fi destinatarul unui pachet. În acest caz, routerul nu trebuie să trimită mai departe pachetul, ci să îi înțeleagă conținutul pentru a putea acționa în consecință. În cadrul acestei teme, routerul va răspunde doar la mesaje de tip **ICMP**.
- 2. **Verificare checksum:** routerul trebuie să recalculeze suma de control a pachetului, și să o compare cu cea primită în antetul de IP; dacă sumele diferă, pachetul a fost corupt și trebuie aruncat.
- 3. **Verificare și actualizare TTL**: pachetele cu câmpul **TTL** având valoarea 1 sau 0 trebuiesc aruncate. Routerul va trimite înapoi, către emițătorul pachetului un mesaj ICMP de tip "Time exceeded" (mai multe detalii în secțiunea ICMP). Altfel, câmpul **TTL** e decrementat.
- 4. **Căutare în tabela de rutare:** routerul caută adresa IP destinație a pachetului în tabela de rutare pentru a determina adresa următorului hop, precum și interfața pe care va trebui scos pachetul. În caz că nu găsește nimic, pachetul este aruncat. Routerul va trimite înapoi, către emițătorul pachetului un mesaj ICMP de tip "Destination unreachable" (mai multe detalii în secțiunea ICMP).
- 5. **Actualizare checksum:** routerul recalculează suma de control a pachetului (această trebuie recalculată din cauza schimbării câmpului TTL) și o surpascrie în antetul IP al pachetului.
- 6. **Rescriere adrese L2:** pentru a forma un cadru corect care să fie transmis la următorul hop, routerul are nevoie să rescrie adresele de L2: adresa sursă va fi adresa interfeței routerului pe care pachetul e trimis mai departe, iar adresa destinație va fi adresa MAC a următorului hop. Pentru a determina adresa următorului hop, routerul folosește protocolul ARP.
- 7. Trimiterea noului pachet pe interfața corespunzătoare următorului hop.

Tabela de rutare

Fiecare router dispune de o "tabelă de rutare" -- o structură pe baza căreia alege portul pe care să emită un pachet. În mod normal, aceste tabele sunt populate de câtre control plane, în urma rulării unui algoritm de rutare (e.g. OSPF); în cadrul temei, vom folosi o tabelă statică.

O intrare în tabel are patru coloane:

- prefix și mask: împreună aceste două câmpuri formează o adresă de rețea (e.g. 192.168.1.0/24)
- next hop: adresa IP a mașinii către care va fi trimis pachetul; dacă routerul nu e conectat direct la destinatar, aceasta va fi adresa unui router intermediar.
- interface: identificatorul interfeței pe care routerul va trebui să trimită pachetul respectiv către next hop.

```
Prefix
               Next hop
                                Mask
                                                 Interface
                                255.255.255.0
192.168.0.0
               192.168.0.2
192.168.1.0
               192.168.1.2
                                255.255.255.0
                                                 1
192.168.2.0
               192.168.2.2
                                255.255.255.0
                                                 2
192.168.3.0
               192.168.3.2
                                255.255.255.0
                                                 3
```

În contextul temei, este suficient să considerați că numărul maxim de intrări din tabela de rutare este de 100000 de intrări.

Longest Prefix Match

Pentru adresa IPv4 destinație din pachetul primit, routerul trebuie să caute intrările din tabela de routare care descriu o rețea ce cuprinde adresa respectivă. Este posibil ca mai multe intrări să se potrivească; în acest caz, routerul trebuie s-o aleagă pe cea mai specifică, i.e. cea cu masca cea mai mare. Acest criteriu de căutare se numește "Longest Prefix Match" (LPM).

Programatic, routerul poate verifică apartenența unei adrese la o rețea, făcând operația de AND pe biți și verificând că este egală cu prefixul:

ip.destination & entry.mask == entry.prefix

Odată ce routerul găsește toate prefixele care se potrivesc adresei destinație din pachet, va alege intrarea din tabela de rutare corespunzătoare prefixului cei mai lung (masca cea mai mare).

Protocolul ARP

După ce un router a determinat următorul hop pentru un pachet folosind LPM, trebuie să-l trimită mai departe, actualizând pachetul astfel încât adresa MAC destinație să fie cea a următorului hop. Cum știe routerul această adresă? O opțiune ar fi ca această să fie reținută static, într-un tabel.

În realitate, însă, din mai multe motive (e.g. flexibilitate), routerul *nu știe* aceste adrese, ci trebuie să le determine folosind protocolul ARP (RFC 826). Având adresa IP a următorului hop precum și identificatorul interfeței care duce la acesta, routerul generează un mesaj de broadcast în rețeua respectivă, întrebând care e adresa MAC asociată acelei adrese IP. Mașina respectivă observă că este vorba de propriul său IP și îi trimite routerului un mesaj cu propria adresă MAC. Acum routerul poate forma cadrul corespunzător; deasemena, păstrează într-un cache adresa MAC primită, pentru un interval limitat de timp.

Protocolul ARP este deci relevant în două puncte: atunci când primim un pachet cu antet ARP și atunci când trebuie să rescriem pentru forwardare un pachet IPv4.

Antetul protocolului ARP este următorul:

```
15
                                    31
                                       HTYPE - Format of hardware address
                                        PTYPE - Format of protocol address
            PLEN
                                       HLEN - Length of hardware address (6 for
MAC)
                                       PLEN - Length of protocol address (4 for
IP)
                                       OP - ARP opcode (command, request or reply)
          SHA (bytes 0-3)
                                        SHA - Sender hardware address
                                        SPA - Sender IP address
| SHA (bytes 4-5) | SPA (bytes 0-1) |
                                        THA - Target hardware address
                                        TPA - Target IP address
 THA (bytes 2-3) | THA (bytes 4-5)
          TPA (bytes 0-3)
```

Următoarea structura poate fi folosită pentru a reprezenta acest header în C:

```
/* Ethernet ARP packet from RFC 826 */
struct arp_header {
   uint16_t htype; /* Format of hardware address. */
                    /* Format of protocol address. */
   uint16_t ptype;
   uint8_t hlen;
                    /* Dimensiunea adrese hardware 6 bytes pentru MAC */
                    /* Dimensiunea adresei protocolului (IPV4). 4 bytes petnru IP
   uint8 t plen;
   uint16_t op; /* ARP opcode */
   uint8_t sha[6]; /* Adresa hardware (MAC) sender */
   uint32_t spa; /* Adresa IP sender */
   uint8_t tha[6]; /* Adresa hardware target */
   uint32_t tpa;
                  /* Adresa IP target */
 __attribute__((packed));
```

Noi vom folosi ARP pentru a determina adresa MAC a unui host având adresa IPv4 a acestuia. Parametrii folosiți de ARP precum op sau htype îi găsiți documentati de IANA. Cum facem translația din adrese IPv4, în ptype vom folosi identificatorul IPv4 conform RFC 5342. hlen reprezintă dimensiunea adresei hardware, in acest caz adresa MAC are 6 bytes. plen reprezintă adresa protocolului de nivel network, în acest caz IPv4.

Exemplu de pachet de tip ARP request capturat cu Wireshark:

```
Ethernet II, Src: Micro-St_57:ff:f6 (d8:bb:c1:57:ff:f6), Dst: Broadcast (ff:ff:ff:ff:ff:ff)
Address Resolution Protocol (request)

Hardware type: Ethernet (1)

Protocol type: IPv4 (0x0800)

Hardware size: 6

Protocol size: 4

Opcode: request (1)

Sender MAC address: Micro-St_57:ff:f6 (d8:bb:c1:57:ff:f6)

Sender IP address: 192.168.0.150

Target MAC address: 00:00:00_00:00:00 (00:00:00:00:00)

Target IP address: 169.254.255.255
```

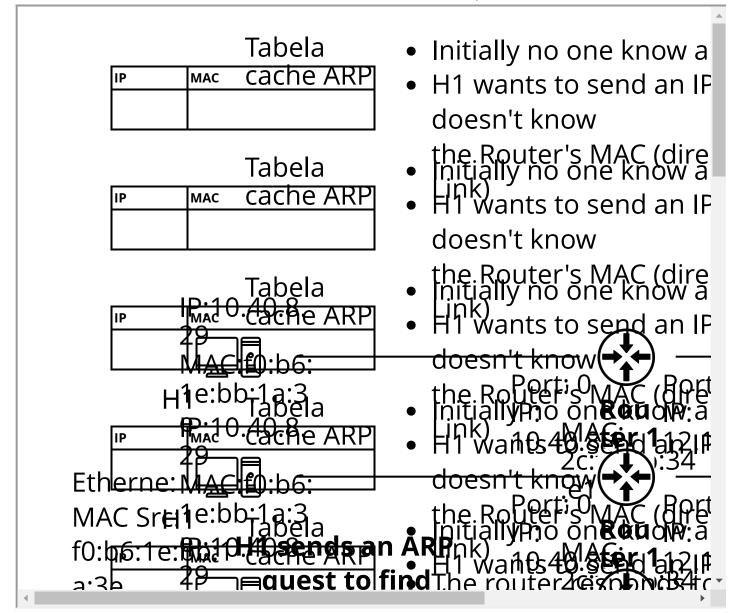
Pașii relevanți pentru dirijarea unui pachet IPv4 sunt următorii:

- 1. **Căutare în cache:** routerul se uită în cache-ul său ARP pentru a vedea dacă există o intrare curentă pentru adresa IPv4 a următorului hop. Dacă aceasta există, routerul o ia din cache, rescrie antetul L2 al pachetului și îl trimite mai departe.
- 2. **Salvare pachet pentru mai târziu:** dacă adresa necesară nu se găsește în cache-ul ARP, routerul va trebui să facă o interogare generând un pachet ARP și așteptând un răspuns. Pachetul original care trebuia dirijat este adăugat într-o coadă, pentru a putea fi trimis mai târziu, după sosirea răspunsului ARP.
- 3. **Generare ARP request:** routerul generează un pachet de tip ARP pentru a interoga despre adresa MAC a mașinii cu adresa IPv4 a următorului hop. Pentru asta are nevoie să genereze un pachet cu un antet Ethernet, urmat de un antet ARP.

- Antetul Ethernet: trebuie să conțină un ethertype care să identifice un pachet de tip ARP (0x806). Adresa MAC sursă va fi adresa interfeței routerului către next hop; adresa MAC destinație va fi cea de broadcast (FF:FF:FF:FF:FF:FF).
- **Antetul ARP:** trebuie să conțină tipul de adresă folosit în căutare (IPv4) împreună cu adresa în sine, precum și tipul de adresă căutată (MAC) împreună cu adresa în sine. Pentru mai multe detalii, consultați [@arprfc]
- 4. **Parsează ARP reply.** Atunci când routerul primește un pachet de tip ARP reply, îl va adăuga în cache-ul ARP local. În plus, routerul va parcurge lista de pachete care așteaptă răspunsuri ARP și le va trimite pe cele pentru care adresa următorului hop este cunoscută.

Un ARP Request catre router poate avea ca destinatie broadcast sau adresa MAC a interfetei router-ului.

In slideshow-ul de mai jos gasiti un exemplu de utilizare a protocolului ARP pentru a determina adresa MAC a unui dispozitiv la care suntem direct conectati.

In mod normal, hostii sunt conectati la un switch, astfel ARP Request-ul este trimis la mai multe dispozitive, nu doar la router.

Protocolul ICMP

Protocolul ICMP descris în RFC 792 este folosit de routere în procesul de dirijare pentru a transmite informații legate de conectivitatea la nivel IP și transport gazdelor care au trimis datagrama în cauza. Protocolul ICMP se situează deasupra IP în stiva de protocoale, dar nu este un protocol de transport, ci un protocol de control (i.e. de debugging) pentru IP.

De exemplu, în anumite situații în care un pachet este aruncat de router, un mesaj ICMP este generat de router și trimis către expeditorul pachetului. În cadrul temei, ne vor interesa doar următoarele situații și mesaje:

- **Destination unreachable** (type 3, code 0) Trimis în cazul în care nu există rută până la destinație, atunci când pachetul nu este destinat routerului.
- **Time exceeded** (type 11, code 0) Trimis dacă pachetul este aruncat din cauza expirării câmpului **TTL**.

Pentru ambele tipuri de mesaj de eroare, pachetul emis de router trebuie să conțină, deasupra headerului ICMP, headerul de IPv4 al pachetului dropped, precum și primii 64 de biți din **payload-ul** pachetului original (adică doar ce se află deasupra antetului IPv4).

De asemenea, routerul fiind și el o entitate în rețea, poate primi mesaje ICMP de tip "Echo request" (type 8, code 0) destinate lui însuși. Acesta trebuie să răspundă cu un mesaj ICMP de tip "Echo reply" (type 0, code 0). În cazul acestor mesaje, octeții 4-5 din header capată semnificația unui "număr de identificare", iar octeții 6-7 ai unui "număr de secvență". Interpretarea acestora este de datoria hostului care a emis pachetele ICMP, routerul trebuie doar să se asigure că păstreze aceleași valori în pachetul de tip "Echo reply". Routerul trebuie să trimită înapoi și orice date care se aflau deasupra antetului ICMP în pachetul original.

Header-ul ICMP este următorul:

De exemplu, din RFC 792 pagina 6, aflăm că răspunsul de tip Time Exceeded Message o să conțină la final, header-ul IP al pachetului aruncat și 64 de biți din datele cărate de IP, în acest caz un ICMP echo. Aveți mai jos o reprezentare a unui astfel de răspuns.

Pentru a înțelege mai bine funcționalitatea, vă recomandăm să urmăriți cu Wireshark răspunsurile routerului din casă. De exemplu, daca rulăm ping -c 1 -t 1 8.8.8.8 de pe calculatorul nostru, vom putea observa raspunsul de tip Time Exceeded Message trimis de către router.

Putem folosi următoarea structura pentru a reprezenta header-ul ICMP:

```
struct icmphdr
 uint8_t type;
                               /* message type */
                               /* type sub-code */
 uint8_t code;
 uint16_t checksum;
                              /* checksum header */
 union
  {
    struct
     uint16_t
                      id;
     uint16_t
                      sequence;
                                   /★ echo datagram. Vom folosi doar acest câmp
    } echo;
din union */
   uint32_t
                                    /* Nu este relevant pentru tema */
                    gateway;
    struct
     uint16_t
                      __unused;
     uint16_t
                      mtu;
    } frag;
                                   /* Nu este relevant pentru tema */
  } un;
```

O captură de pachet ICMP request în Wireshark este următoarea:

```
Ethernet II, Src: IntelCor_bb:1a:3e (f0:b6:1e:bb:1a:3e), Dst: Tp-LinkT_03:e1:a4 (68:ff:7b:03:e1:a4)

Internet Protocol Version 4, Src: 192.168.0.106, Dst: 8.8.8.8

Internet Control Message Protocol

Type: 8 (Echo (ping) request)
Code: 0

Checksum: 0xedd5 [correct]
[Checksum Status: Good]
Identifier (BE): 4 (0x0004)
Identifier (LE): 1024 (0x0400)
Sequence Number (BE): 1 (0x0001)
Sequence Number (LE): 256 (0x0100)
[Response frame: 405190]
Timestamp from icmp data: Mar 27, 2022 16:27:10.000000000 EEST
[Timestamp from icmp data (relative): 0.821762257 seconds]

Data (48 bytes)
```

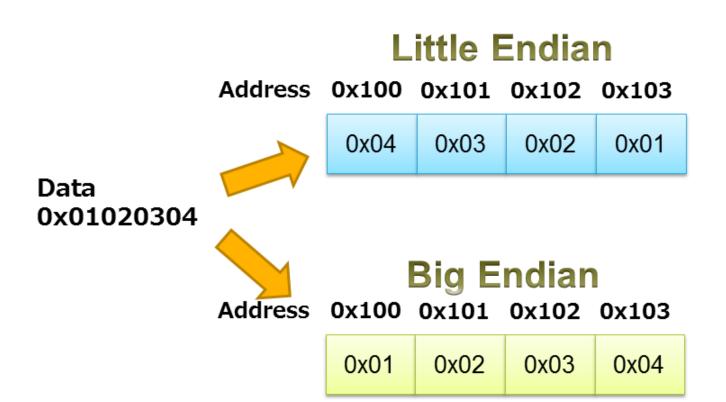
Endianness

Toate datele pe care le vom primi de pe un link sunt în Network Order, pe când procesorul de pe calculatorul nostru lucrează în Host Order. Astfel, când o să afișăm tipuri de date mai mari de un byte, va trebui să le trecem în host order cu funcții precum ntohl.

În același fel, atunci când completăm diferitele headere, va trebui să o facem în Network Order, altfel celelalte dispozitive din internet care folosesc această reprezentare le vor interpreta greșit. De exemplu, atunci când completăm câmpul ethertype din header-ul Ethernet, vom folosi eth_hdr->ether_type = htons(ETHERTYPE_ARP); unde ETHERTYPE_ARP este 0x0806.

```
#include <arpa/inet.h>

// host to network long
uint32_t htonl(uint32_t hostlong);
uint16_t htons(uint16_t hostshort);
// network to host long
uint32_t ntohl(uint32_t netlong);
uint16_t ntohs(uint16_t netshort)
```


API

Pentru rezolvarea temei vă punem la dispoziție un schelet de cod care implementeze unele funcționalități esențiale pentru rezolvarea cerințelor, precum și unele funcții ajutătoare a căror utilizare este opțională. În **protocols.h** găsiți structuri pentru protocoalele cu care vom interacționa. În **lib.h** veți găsi mai mulți funcții auxiliare utile, printre care:

 Recepționare/trimitere pachete: aveți la dispoziție următoarele două funcții de la nivelul Datalink:

```
/* Scrie in frame_data continutul unui cadru L1 de Ethernet. In cazul nostru,
frame_data
   va fi structurat astfel: Ethernet L2 frame|IP or ARP| Alte protocoale
   encapsulate de IP (e.g. ICMP)

   Returneaza interfata pe care cadrul a fost primit. Functia este blocanta.
   */
int recv_from_any_link(char *frame_data, size_t *length);

/* Trimite buffer ca si payload al unui cadru Ethernet L1.
   Link-ul pe care il va trimite este identificat de interfata.
   */
int send_to_link(int interface, char *frame_data, int len);
```

Pentru a primii punctajul pe tema, trebuie sa folositi acest API de send/recv

• **Intrări în tabela de routare:** puteți modela o intrare în tabela de routare folosind următoarea structură:

```
struct route_table_entry;
```

• Parsare tabela de routare: pentru a parsa tabela de routare, puteți folosi funcția:

```
int read_rtable(const char *filepath, struct route_table_entry *rtable);
```

Intrarile in tabela de rutare sunt deja in network order

• Intrări în tabela ARP: puteți modela o intrare în tabela ARP folosind următoarea structură:

```
struct arp_table_entry;
```

 Parsare tabela statică ARP: în cazul în care doriți să folosiți tabela statică de ARP, puteți să o parsați folosind funcția:

```
void parse_arp_table();
```

• Calcul sume de control: pentru a realiza calcularea/verificarea sumelor de control din IPv4, respectiv ICMP, puteți folosi următoarea funcție:

```
/* Atunci cand calculam checksum-ul header-ului, vom pune
  campul checksum din header pe 0. */
uint16_t checksum(uint16_t *data, size_t len);
```

- **Coadă de pachete:** după cum este menționat în descrierea protocolului ARP, veți avea nevoie să folosiți o coadă pentru pachete. Vă punem la dispoziție implementarea unei cozi cu elemente generice; urmăriți comentariile din include/queue.h.
- **Determinarea MAC interfață proprie:** pentru a determina adresa MAC a unei interfețe a routerului, folosiți funcția:

```
void get_interface_mac(int interface, uint8_t *mac);
```

Argumentul mac trebuie să indice către o zonă de memorie cu cel puțin șase octeți alocați.

Cerințe temă

În acest repo găsiți scheletul temei, infrastructura și checker-ul automat.

Pentru rezolvarea temei, trebuie să implementați dataplane-ul unui router. **Va recomandăm** să folosiți cel puțin ping pentru a testa implementarea și Wireshark pentru depanare și analiză corectitudinii. Punctajul este împărțit în mai multe componente, după cum urmează:

- **Procesul de dirijare (30p).** Va trebui să implementați pașii prezentați în secțiunea IPv4. Pentru acest exercițiu nu este nevoie să implementați și funcționalitatea referitoare la ICMP și puteți folosi o tabela statică de ARP.
- Longest Prefix Match eficient (16p). La laborator, am implementat LPM folosind o căutare liniară, i.e. trecând de fiecare dată prin toate întrările din tabel. În practică, o tabelă de routare poate conține foarte multe întrări ¹ -- astfel de căutare este ineficientă. O abordare mai bună este să folosim trie

Orice implementare mai eficientă decât căutarea liniară valorează 16 puncte.

• **Protocolul ARP (33p).** Vom implementa pașii din sectiuena ARP pentru a popula dinamic tabela ARP. Va trebui să implementați și funcționalitatea de caching; după ce primiți un răspuns ARP, rețineți adresa MAC a hostului interogat. În realitate, intrările dintr-un cache sunt temporare, fiind șterse după un anumit interval de timp. Pentru implementarea temei, este suficient să folosiți **intrări permanente**. **Pentru a nu bloca routerul, pachetele pentru care așteptăm un ARP Reply vor fi puse într-o coadă.**

Va recomandăm să folosiți comanda arping pentru a face cereri ARP. Comanda arping afișează tabela ARP a unui host.

Tema se poate preda și cu o tabelă de ARP statică, cu pierderea punctajului aferent. În arhivă aveți inclusă o astfel de tabelă. **Prezența acestui fișier în arhivă va opri checkerul din a rula teste de ARP, deci nu veți primi puncte pe ele. Dacă ați implementat protocolul ARP, nu adăugați fișierul arp_table.txt**.

Este normal ca testul forward sa pice daca folositi tabela statica de ARP.

• **Protocolul ICMP (21p).** Implementați pe router funcționalitatea descrisă în secțiunea ICMP. Puteți folosi ping -t 1 pentru a trimite un pachet cu TTL 1. Va recomandăm să testați și cu traceroute.

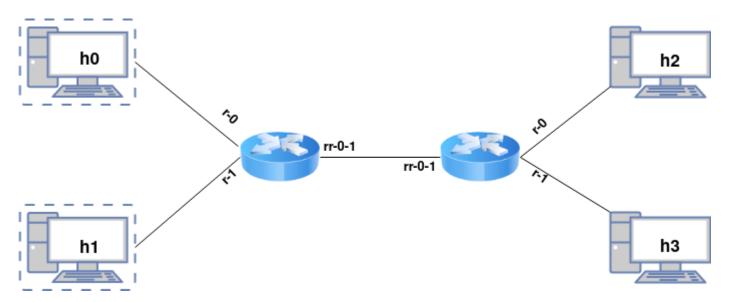

Notă: Puteți scrie implementarea în C sau C++.

¹ https://blog.apnic.net/2022/01/06/bgp-in-2021-the-bgp-table/

Testare

Vom folosi mininet pentru a simula o rețea cu următoarea topologie:

Aveți la dispoziție un script de Python3, topo.py, pe care îl puteți rula pentru a realiza setupul de testare. Acesta trebuie rulat ca root:

```
$ sudo python3 checker/topo.py
```

Astfel, se va inițializa topologia virtuală și se va deschide câte un terminal pentru fiecare host, câte un terminal pentru fiecare router și unul pentru controller (cu care nu vom interacționa); terminalele pot fi identificate după titlu.

Fiecare host e o simplă mașină Linux, din al cărei terminal puteți rula comenzi care generează trafic IP pentru a testa funcționalitatea routerului implementat. Vă recomandăm arping, ping și netcat. Mai mult, din terminal putem rula **Wireshark** sau tcpdump pentru a face inspecția de pachete.

Pentru a compila codul vom folosi make care creeaza binarul router.

Pentru a porni routerele manual folosim următoarele comenzi, prima pe router 0 și a doua pe router 1:

```
make run_router0  # din terminalul lui router 0
make run_router1  # din terminalul lui router 1
```

Ca sa nu scrieti manual ip-ul unui host, puteti folosii ho, h1, h2 si h3 in loc de IP. (e.g. ping

Testare automată

Înainte de a folosi testele automate, vă recomadam să folosiți modul interactiv al temei pentru a vă verifică corectitudinea implementării. Testarea automată durează câteva minute, așa că este mult mai rapid să testați manual.

Deasemenea, vă punem la dispoziție și o suită de teste:

\$./checker/checker.sh

În urma rulării testelor, va fi generat un folder host_outputs care conține, pentru fiecare test, un folder cu outputul tuturor hoștilor (ce au scris la stdout și stderr). În cazul unui test picat, s-ar putea să găsiți utilă informația de aici, mai ales cea din fișierele de stderr. Folderul conține și câte un fișier pcap pentru fiecare router, pe care îl puteți inspecta apoi în Wireshark (captura este făcută pe toate interfețele routerului, deci pachetele dirijate vor apărea de două ori; urmăriți indicațiile de aici pentru a obține o vizualizare mai bună)

Puteți rula un singur test folosind argumentul run . De exemplu:

sudo python3 checker/topo.py run router_arp_reply

Nu veți primi un raport PASS/FAIL, dar veți putea obține ușor outputul din host_output.

Notă: Scopul testelor este de a ajuta cu dezvoltarea și evaluarea temei. Mai presus de rezultatul acestora, important este să implementați *cerința*. Astfel, punctajul final poate diferi de cel tentativ acordat de teste, în situațiile în care cerința temei nu este respectată (un caz extrem ar fi hardcodarea outputului pentru fiecare test în parte). Vă încurajăm să utilizați modul interactiv al topologiei pentru a explora și alte moduri de testare a temei (e.g. ping, arping).

Descrierea testelor automate este următoarea:

router_arp_reply - De pe h0 se trimite un ARP request către router; se verifică că routerul a trimis un reply; (practic un arping)

router_arp_request - De pe h0 se trimite un pachet către h1; ca routerul să-l poată livra, trebuie deci să trimită un ARP request către h1 - acesta e singurul verificat (nu se verifică dacă pachetul trimis de h0 chiar a ajuns pe h1) forward - De pe h0 se trimite un pachet către h1, se verifică că a ajuns forward_no_arp - De pe h0 se trimit, pe rând, două pachete către h1; pentru că routerul trebuie să reţînă informaţiile primite de la un ARP reply, se verifică că pe h1 ajunge *cel mult* un ARP request

ttl - La fel că "forward", dar se verifică și dacă TTL-ul a fost decrementat checksum - La fel că "forward", dar se verifică și dacă checksumul e corect wrong_checksum - De pe h0 se trimite pe h1 un pachet IP cu checksum greșit; se verifică că nu ajunge pe h1

forwardXY - Se trimite un pachet de la hX la hY; în rest, identic cu "forward" router_icmp - De pe h0, se trimite un ICMP echo request către router; se verifică că routerul răspunde

icmp_timeout - Se trimite de pe h0 un pachet cu TTL=1; se verifică că routerul răspunde cu ICMP time-exceeded

host_unreachable - Se trimite de pe h0 un pachet către un host necunosct; se verifică că routerul răspunde cu ICMP host-unreachable

forward10packets - Se trimit 10 pachete de la h0 la h1

forward10across - Se trimit 10 pachete de la h0 la h3 (deci trebuie să treacă prin două routere)